॥२३॥ आपतंतमितिलिंगव्यत्ययआर्षः ॥२४॥२५॥२६॥ २७ ॥ अमित्राणां शत्रूणां यत्पीडाकरं तत्पापमपिकर्तव्यमेव ॥२८ ॥२९॥३०॥३१ ॥ एषा वैदेही विशस्ता तोवःपरिश्रमोनिष्फलः ॥३२॥ ३३ ॥ व्यादितास्यस्य विवृत्तास्यस्य तद्दुर्गं खेचररथरूपं दुर्गं ॥ ३४ ॥ हृष्टरूपं अतिशयेनहृष्टंप्रशंसायांरूपं ॥३५॥ कतकः ॥ ७४ ॥

इतिब्रुवाणोहनुमान्सायुधैर्हरिभिर्वृतः॥ अभ्यधावत्सुसंक्रुद्धोराक्षसेंद्रसुतंप्रति ॥ २३॥ आपतंतंमहावीर्यंतदनीकंवनौकसां॥ रक्षसांभीमकोपानामनीकेनन्यवारयत् ॥ २४॥ सतांबाणसहस्रेणविक्षोभ्यहरिवाहिनीं ॥ हनूमंतंहरिश्रेष्ठमिंद्रजित्प्रत्युवाचह॥ २५॥ सुग्रीवस्त्वंचरामश्चयन्निमित्तमिहागताः॥ तांवधिष्यामिवैदेहीमद्यैवतवपश्यतः॥ २६॥ इमांहत्वाततोरामंलक्ष्मणंत्वांचवानर॥ सुग्रीवंचवधिष्यामितंचानार्यंविभीषणं॥ २७॥ नहंतव्यास्त्रियश्चेतियद्ब्रवीषिप्लवंगम॥ पीडाकरममित्राणांयच्चकर्तव्यमेवतत्॥२८॥ तमेवमुक्त्वारुदतींसीतांमायामयींचतां॥ शितधारेणखड्गेननिजघानेंद्रजित्स्वयं ॥ २९ ॥ यज्ञोपवीतमार्गेणछिन्नातेनतपस्विनी॥ सापृथिव्यांपृथुश्रोणीपपातप्रियदर्शना ॥ ३० ॥ तामिंद्रजित्स्त्रियंहत्वाहनूमंतमुवाचह ॥ मयारामस्यपश्येमांप्रियांशस्त्रनिषूदितां ॥ ३१ ॥ एषाविशस्तावैदेहीनिष्फलोवःपरिश्रमः॥ ३२ ॥ ततःखड्गेनमहताहत्वातामिंद्रजित्स्वयं ॥ हृष्टःसरथमास्थायननादचमहास्वनं॥ ३३ ॥ वानराःशुश्रुवुःशब्दमदूरेप्रत्यवस्थिताः॥ व्यादितास्यस्यनदतस्तद्दुर्गंसंश्रितस्यतु ॥ ३४ ॥ तथातुसीतांविनिहत्यदुर्मतिःप्रहृष्टचेताःसबभूवरावणिः ॥ तंहृष्टरूपंसमुदीक्ष्यवानराविषण्णरूपासमभिप्रदुद्रुवुः॥ ३५॥ इत्यार्षेश्रीमद्रामायणेवाल्मीकीये यु०एकाशीतितमःसर्गः॥८१॥ ॥७॥ ॥७॥ श्रुत्वातंभीमनिर्ह्रादंशक्राशनिसमस्वनं॥वीक्ष्यमाणादिशःसर्वादुद्रुवुर्वानराभृशं॥ १ ॥तानुवाचततःसर्वान्हनूमान्मारुतात्मजः॥ विषण्णवदनान्दीनांस्त्रस्तान्विद्रवतःपृथक्॥ २ ॥ इतिरामाभि०वा०यु०एकाशीतितमःसर्गः ॥ ८१ ॥ ॥ ७ ॥ श्रुत्वेति ॥ भीमोयोनिर्ह्रादः शब्दस्तंश्रुत्वा इंद्रजितइतिशेषः ॥ शक्राशनिसमस्वनं तमिंद्रजितं वीक्ष्यमाणादिशोदुद्रुवुः॥१॥२॥